

РЕШЕНИЕ

№ 199

гр. гр.Н., 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Н., Ш-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Петър Сл. Петров

при участието на секретаря Даниела Т. Славенова
като разгледа докладваното от Петър Сл. Петров Административно
наказателно дело № 20212150200707 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59-63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от Д. Василевна Б., ЛНЧ *****, с адрес: гр. Б., кв. С, ул. М.В.№*, срещу Наказателно постановление № 251а-36 от 10.06.2021г., издадено от Директора на Областна дирекция на МВР – Бургас, с което на основание чл.209а, ал.1 от Закона за здравето ѝ е наложена глоба в размер на 300 лева за нарушение по чл. 209а, ал.1, във връзка с чл.63, ал.7 от Закона за здравето, във връзка с точка I, подточка 1 от заповед № РД-01-46/23.03.2021г. на директора на РЗИ-Бургас.

В жалбата се твърди, че наказателното постановление е незаконосъобразно като издадено в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила, и е неправилно. Жалбоподателят оспорва изложената в постановлението фактическа обстановка като излага друга такава, според която Д. Б. и съпруга ѝ паркирали около 19:30 часа на 28.02.2021г. с автомобила си на паркинга пред магазин „Ж.“ в град Н., където нямало никой друг освен тях – автомобили или хора, когато дошли полицаи, които предприели проверка спрямо тях, при която я попитали защо няма маска, на което Д. Б. отговорила, че е с шал. Било ѝ е наредено да придружи полицаите до сградата на РУ Н., където ѝ е бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 768200/28.02.2021г., въз основа на което е издадено оспорваното наказателно постановление. По отношение на този акт допуска, че той е съставен от лице

без необходимата компетентност и правомощия, като не е изрично посочено дали свидетелят, вписан в акта, е и свидетел по нарушението. Жалбоподателката твърди, че не е нарушила Заповед № РД-01-51 от 26.01.2021г. на министъра на здравеопазването предвид, че около нея е имало хора, което да налага да се спазва физическа дистанция от 1,5 метра, но е в обективна невъзможност да разбере каква протоепидемична мярка е нарушила, с коя заповед тя е въведена, за което е ангажирана отговорността ѝ. Посочва че въпросната заповед представлява нормативен административен акт, който обаче за да породи действие е следвало да бъде обнародван. Излага доводи за маловажност на извършеното деяние по смисъла на чл.28 от ЗАНН при условията на евентуалност. Моли наказателното постановление да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и заявява, че поддържа жалбата си. Представява се и от упълномощен адвокат, който заявява, че поддържа жалбата с изложените в нея доводи, които намира за доказани от събраните по делото доказателства, както и искането за отмяна на постановлението.

Административно наказващият орган не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител. С отделно писмено становище, подадено от юристконсулт при ОД МВР Бургас, се посочва, че от събраните доказателства се установява, че жалбоподателката е извършила нарушение по чл.209а, ал.1, във връзка с чл.63, ал.7 от Закона за здравето, във връзка с т.І, подточка 1 от Заповед № РД-01-46/23.03.2021г., издадена от директора на РЗИ – Бургас, в която част заповедта повелява задължителното носене на маска за лице по начин, осигуряващ покриване изцяло на носа и устата, в открити и закрити обществени места. С тази заповед, издадена на основание чл.63, ал.7 от Закона за здравето, са въведени протоепидемични мерки на територията на област Бургас за периода от 24.03.2021г. до 31.03.2021г., т.е. действала е към 28.03.2021г. – датата на нарушението, а въведената с нея протоепидемична мярка не е изпълнена от жалбоподателката. Заповедта представлява общ административен акт, издаден в неотложен случай съгласно чл.73 от АПК. Изразява се позиция, че административно наказателното производство е протекло при спазване на процесуалните правила, а нарушението е доказано, то е описано с всичките му елементи съгласно изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, а при издаване на оспорваното наказателно постановление правилно е приложен материалния закон. Не са налице условията на чл.28 от ЗАНН, даващи основание да се приеме, че нарушението представлява маловажен случай. Моли наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. При условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът прие за установено следното от фактическа страна:

За времето от 19:30 часа на 28.03.2020г. до 07:30 часа на 29.03.2021г. свидетелят С.

М. А. – старши полицаи ООР – РУ-Н., е изпълнявал служебните си задължения заедно с колегата си Николай Тошков Кръстев, като двамата са били назначени наряд в Автопатрул 1, а около 19:30 часа на 28.03.2021г. получили сигнал за лице без поставена маска в Гранд маркет „Ж.“ град Н., който сигнал е подаден от М.Д. – служителка от „Информация“ в магазина, и според който около 19:15 часа в магазина е влязло лице от женски пол без поставена предпазна маска, а на многократните настоявания за поставяне на такава маска, лицето е отговаряло грубо и е обиждало работещите в магазина. При пристигането им на място, на полицейските служители е било посочено въпросното лице – жалбоподателката, която по това време е била на паркинга пред магазина. Когато пристъпили към проверка, тя не е представила документ за самоличност, държала се е неучтиво и към полицейските служители, била е без поставена маска, прикриваща носа и устата, до нея е бил съпругът ѝ. Наоколо, в близост до жалбоподателката и съпругът ѝ, които били до автомобила си на паркинга, е имало и други лица, но на разстояние не по-малко от два метра. Жалбоподателката е била отведена в сградата на РУ Н. за установяване самоличността ѝ, където са ѝ били съставени два акта за установяване на административно нарушение. Според съдържанието на единия от тях – АУАН № 244 от 28.03.2021г., Серия АА, бл.№ 768200, съставен от С. М. А. – ст. полицаи при РУ Н., на 28.03.2021г. около 19:35 часа в град Н., на паркинга на Гранд Маркет „Ж.“ (открито обществено място), Д. Б. е установена без поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба, покриваща носа и устата в нарушение на ограниченията, въведени с точка I.1, а именно „Задължително носене на защитни маски за лице, покриващи изцяло носа и устата в открити и закрити обществени места“, от Заповед РД-01-46/23.03.2021г. Актосъставителят е квалифицирал нарушението по чл.209а, ал.1, във връзка с чл.63 от Закона за здравето. След съставянето на акта, същият е подписан от актосъставителя, от свидетеля по акта и нарушението и от жалбоподателката, на която е връчен препис от акта срещу разписка. В акта същата е описала като възражение, че ѝ се нарушаван конституционни права по отношения на нейната личност, посочила е, че е била на паркинга без маска на открито само за няколко минути, а освен това не може да носи маска предвид диагнозата на заболяването ѝ.

Писмени възражения срещу акта жалбоподателката е направила и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН, с които е посочила, че заповедта на Директора на Регионалната здравна инспекция – Бургас е нищожна, тъй като не е публикувана в Държавен вестник съгласно чл.5, ал.5 от Конституцията на Република България, във връзка с чл.37, ал.1 от ЗНА и съгласно чл.75 от АПК. Освен това маските ѝ е следвало да се предоставят от държавата или общината. Счита също, че е подложена насила на медицински мерки и експерименти, по който начин се унижава човешкото ѝ достойнство. Моли производството да бъде прекратено.

Административно наказващият орган е приел, че нарушението е доказано от фактическа страна, както и че случаят не е маловажен, и е наложил санкцията, като в издаденото от него наказателно постановление също е приел, че нарушението е по чл. 209а,

ал.1, във връзка с чл.63, ал.7 от Закона за здравето, във връзка с точка I, подточка 1 от заповед № РД-01-46/23.03.2021г. на директора на РЗИ-Бургас.

При така установените факти съдът намира следното от правна страна:

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес да оспорва процесното наказателно постановление. Тя е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН, поради което е процесуално допустима – НП е връчено на 26.07.2021г., а жалбата срещу него е подадена на 02.08.2021г.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган – Директора на ОД на МВР – Бургас, съгласно правомощията му, отразени в чл.209а, ал.4 от ЗЗ.

АУАН е съставен от полицейски орган в РУ Н., оправомощен съгласно Заповед № 251з-1247/24.03.2020г. на Директора на ОД на МВР – Бургас. Съдът намира, че актът е съставен от компетентно (териториално и материално) лице съгласно приложената по делото заповед, видно от която на държавните служители с полицейски правомощия от ОД на МВР – Бургас е възложено да съставят актове за установяване на административни нарушения по чл.209а от ЗЗ.

Административнонаказателното производство е образувано и протекло в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

При проверка на НП и на АУАН, въз основа на който то е издадено, съдът не констатира нарушение на разпоредбите на чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН – относно описание на нарушението. В акта е направено пълно и детайлно описание на нарушението, датата и мястото на извършване, както и обстоятелствата, при които е извършено. Отразени са всички данни относно индивидуализацията на нарушителя. Спазено е от страна на административно наказващия орган на изискването на чл.57, ал.1 от ЗАНН, а именно в издаденото наказателно постановление да бъде дадено пълно описание на нарушението по този пункт от НП, на обстоятелствата, при които е извършено. Ясно и недвусмислено в АУАН и НП е посочено в какво се състои административнонаказателното обвинение, а именно, че Б. не носи на открито обществено място защитна маска за лице, покриваща носа и устата, с което не е изпълнила противоепидемичните мерки, въведени със заповед на директора на РЗИ – Бургас, като в АУАН и НП е цитирана и съответната заповед, действала към момента на съставяне на акта, респ. извършване на нарушението.

Разпоредбата на чл.209а, ал.1 от Закона за здравето, в приложимата към процесния период редакция, предвижда административно наказание глоба за нарушаване или неизпълнение на въведени от министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл.63, ал.4 и ал.7 и чл.63а, ал.1 или ал.2. С

нормата на чл.63, ал.4 от ЗЗ в правомощие на министъра на здравеопазването е вменено при обявена извънредна епидемична обстановка той да въвежда със заповеди временни противоепидемични мерки по предложение на държавен главен инспектор за територията на страната, а съгласно ал.7 на чл.63 от ЗЗ, такива временни противоепидемични мерки по ал.4 може да се въвеждат и със заповед на директора на съответната регионална здравна инспекция, съгласувано с главния държавен здравен инспектор, за територията на отделна област, община или населено място. Видно е, че нормите на чл.63, ал.4 и ал.7 и чл.209а, ал.1 от ЗЗ са бланкетни, а установяването на конкретните противоепидемични мерки, като правила за поведение, е предоставено в правомощията на министъра на здравеопазването и директорите на регионалните здравни инспекции. Съответно на това, посредством въведените от органите на изпълнителната власт забрани се определят и елементите от изпълнителните състави на деянията, подлежащи на санкция на основание чл.209а от ЗЗ.

Заповедта на директора на РЗИ – Бургас е общ административен акт съгласно чл.63, ал.11 от Закона за здравето (редакция ДВ, бр.44 от 2020г., в сила от 14.05.2020г.). Посочената заповед не урежда абстрактни правила за поведение при извънредно положение поради здравни причини, нито дори епидемични правила, а има за цел да уреди възникналата ситуация в Област Бургас покрай настъпилата (обявената) епидемична обстановка. В тази връзка следва да се посочи, че всички заповеди на министъра на здравеопазването и на директорите на съответните регионални здравни инспекции са издадени като общи административни актове, в хипотезата на чл.73 от АПК, който изрично позволява да се издаде общ административен акт в неотложни случаи без обществено обсъждане, какъвто неотложен случай безспорно е настъпилата епидемична обстановка. АПК не предвижда обявяване на общите административни актове в Държавен вестник, а е уредено специално производство във връзка с тяхното приемане и оповестяване. Съгласно чл.73 от АПК, когато неотложно трябва да се издаде общ административен акт за предотвратяване или преустановяване на нарушения, свързани с националната сигурност и обществения ред, за осигуряване на живота, здравето и имуществото на гражданите, може да не се спазват някои от разпоредбите на този раздел за уведомяване и участие на заинтересованите лица в производството по издаване на акта. В този случай в хода на изпълнението на акта се оповестяват съображенията за издаването му. Заповедта на директора на РЗИ-Бургас е издадена именно в неотложна ситуация за опазване живота и здравето на гражданите на територията на област Бургас, като същата е оповестена чрез публикуването ѝ на интернет страницата на РЗИ-Бургас, поради което съдът намира, че същата е породила правно действие.

Съгласно чл.209а, ал.1 от Закона за здравето (ДВ, бр.44 от 2020г., в сила от 14.05.2020г.), който наруши или не изпълни въведени от министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл.63, ал.4 или 7 и чл.63а, ал.1 или 2, освен ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 300 до 1000 лева, е при повторно нарушение – от 1000 до 2000 лв. Видно от нормата, тя

съдържа в себе си както правило за поведение, така и санкция за неизпълнение на това правило. От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че на 28.03.2021г. по време на действие на въведеното с посочената по-горе заповед задъжение до неопределен кръг от лица, Д. Б. е посетила паркинга пред Гранд маркет „Ж.“ в град Н. без поставена предпазна маска, покриваща носа и устата. С оглед на изложеното се налага извода, че същата е осъществила от обективна и субективна страна състава на нарушението, визирано в разпоредбата на чл.209а, ал.1 от Закона за здравето, и напълно правилно и законосъобразно е била ангажирана административно наказателната ѝ отговорност.

С оглед нормата на чл.209а от Закона за здравето, настоящият съдбен състав приема, че деянието се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други деяния от същия род, което налага извода, че същото представлява административно нарушение, а не престъпление по смисъла на чл.355 от НК.

В същото време обаче съдът намира, че с оглед кръга на обществените отношения, които охранява Закона за здравето и по конкретно посочените разпоредби по време на обявеното извънредно положение, имащо за цел неразпространение на зараза и опазване живота и здравето на гражданите, процесното деяние не може да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. В тази връзка съдът напълно споделя изложения в тази насока извод на административно наказващия орган. Правилно е било преценено, че с оглед характера на нарушението в настоящия случай нормата на чл.28 от ЗАНН не може да бъде приложена. Нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други административни нарушения от същия вид, поради което и същото не може да бъде квалифицирано като „маловажен случай“ по смисъла, вложен в разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Предвид гореизложеното се налага извод за законосъобразността и правилността на издаденото наказателно постановление, поради което същото следва да бъде потвърдено.

С оглед неоснователността на жалбата, претенцията на жалбоподателя за заплащане на направените по делото разноски за платено адвокатско възнаграждение следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.9, във връзка с ал.2, т.5 от ЗАНН, Н.ският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 251а-36 от 10.06.2021г., издадено от Директора на Областна дирекция на МВР – Бургас, с което на основание чл.209а, ал.1 от Закона за здравето, на Д. Василевна Б., ЛНЧ *****, с адрес: гр. Б., кв. С, ул. М.В.№*, е

наложена глоба в размер на 300 лв. (триста лева) за нарушение по чл. 209а, ал.1, във връзка с чл.63, ал.7 от Закона за здравето, във връзка с точка I, подточка 1 от заповед № РД-01-46/23.03.2021г. на директора на РЗИ-Бургас, като ПРАВИЛНО и ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОТХВЪРЛЯ претенцията на Д. Василевна Б., ЛНЧ *****, с адрес: гр. Б., кв. С, ул. М.В.№*, за осъждане на Областна дирекция на МВР – Бургас за заплащане на сумата в размер на 300 лв. (триста лева), представляваща направени по делото разноски за платено адвокатско възнаграждение, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд – Бургас.

Съдия при Районен съд – Н.: _____